

Arrest

nr. 102 318 van 3 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 24 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2012, en tegen de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 januari 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen van de tweede verwerende partij en de administratieve dossiers van de verwerende partijen.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. VANHALLE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat A. DEMEU die verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Kirat, afkomstig uit Na Tole, ward 20 in Lalitpur district en bent u Nepalees staatsburger. In uw studentenperiode was u lid van de studentenorganisatie van

de koningsgezinde RPP-N (Rastriya Prajatantra Party Nepal), de National Democratic Student Organisation. U maakte toen deel uit van het centraal comité. In 2058 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2001-2002 in de Gregoriaanse kalender) werd in Lalitpur en Kathmandu een openbare aanbesteding uitgegeven voor het innen van het parkeergeld. Zowel uzelf met uw partners als leden van de YCL (Young Communist League, jongeren vleugel van de maoïstische partij) dienden een offerte in. U en uw partners kwamen met het beste bod en jullie kregen het contract voor het collecteren van het parkeergeld. Tijdens de verkiezingen voor studentenvertegenwoordigers in 2059 (2002-2003) op de campus van Patan (Lalitpur district) kwam het geregeld tot gevechten tussen verschillende belangengroepen. Uzelf raakte regelmatig slaags met leden van de YCL. Hoewel u zelf geen student meer was, ging u later nog regelmatig vrienden bezoeken op de campus van het college van Patan. Tijdens die bezoeken kwam u in contact met mensen van de aan de Maoïsten verbonden studentenorganisatie Krantikare Vidhyarithi Sang. Dit leidde tot discussies die uitmondten in vechtpartijen. In 2065 (2008-2009) werd een nieuwe aanbesteding voor het innen van parkeergeld uitgegeven en ook nu kregen u en uw partners het contract. In datzelfde jaar waren er terug verkiezingen op de campus van Patan. U was er opnieuw bij en raakte ook deze keer in een gevecht verwickeld met leden van de Krantikare Vidhyarithi Sang. Ook met leden van de YCL had u een aanvaring. Sinds 2065 (2008-2009) kreeg u dreigtelefoontjes van een zekere Neupane, de preses van Krantikare Vidhyarithi Sang. Hij belde u regelmatig met de boodschap dat u de RPP-N moest verlaten en niet meer tegen zijn organisatie mocht vechten. Hij waarschuwde u dat, indien u uw veiligheid wou, u beter het land zou verlaten. Dit deed u ook op 20/12/2066 (02/04/2010). Een smokkelaar loodste u met een vals paspoort via Delhi (India) en Frankrijk naar België, waar u op 09/01/2067 (22/04/2010) aankwam. De dag nadien, op 10/01/2067 (23/04/2010) vroeg u in België asiel aan. Na uw vertrek uit Nepal werden uw echtgenote en moeder één keer opgebeld door YCL-leden die wilden weten waar u was. U wenst niet naar Nepal terug te keren uit schrik er vermoord te zullen worden door de YCL.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw citizenship card; een Engelse vertaling van uw citizenship card; een attest van verandering van adres; uw huwelijksakte; een certificaat van verwantschap; uw rijbewijs; de geboorteakte van uw zoon; twee lidkaarten van de National Democratic Student Organisation, geldig van 29/10/2063 (12/02/2007) tot 29/10/2065 (11/02/2009) en van 02/11/2065 (13/02/2009) tot 02/11/2067 (14/02/2011); een brief van voornoemde studentenorganisatie waarin wordt vermeld dat u benoemd bent tot lid van het centraal comité van de organisatie, d.d. 29/10/2063 (12/02/2007); en een tweede brief van dezelfde organisatie waarin wordt vermeld dat u sinds 2063 (2006-2007) voor de organisatie werkte, maar dat u werd bedreigd en verplicht was het land te verlaten, d.d. 29/02/2067 (12/06/2010).

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal op de helling zetten. U verklaarde vanuit Nepal met de bus naar Delhi (India) te zijn vertrokken, alwaar u het vliegtuig nam naar Frankrijk. Van daaruit reisde u met de auto door naar België. U kreeg daarbij de hulp van een smokkelaar (CGVS, p. 10, 12). U verklaarde vanuit Delhi met een vals Indisch paspoort te hebben gereisd (CGVS, p. 10). U kan evenwel maar een beperkt aantal details geven over uw identiteitsgegevens vermeld in dit vals paspoort. Zo wist u wel onder welke naam u reisde, hoewel u tijdens uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken een andere naam had gezegd (vragenlijst DVZ, vraag 33). U zei dat u toen die naam zei omdat u verward was. Verder kende u echter niet de geboortedatum en -plaats vermeld in dit paspoort. U kon evenmin zeggen of het paspoort een visum bevatte. U verklaarde dat de smokkelaar u verbood om het paspoort te openen, wat u dan ook niet heeft gedaan (CGVS, p. 11). Dat u niet op de hoogte bent van bovenstaande gegevens kan echter maar moeilijk in overeenstemming gebracht worden met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Uit deze informatie blijkt immers dat er op internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om meermaals grondig te worden ondervraagd omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Men kan hierbij ook steeds uitvoerig worden verhoord over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere verplichtingen hiermee verbonden. Gelet op dit grote risico kan aldus verwacht worden dat u meer details zou kunnen verstrekken over de door u gevolgde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Bij binnenkomst in de Schengenzone heerst bovendien de verplichting niet-

EU-burgers aan een grondige controle te onderwerpen. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat u niet het minste bewijs kon aanbrengen van uw beweerde reisroute. U kon bijvoorbeeld noch uw (vals) paspoort, noch uw vliegtuigtickets neerleggen (CGVS, p. 11). Voorgaande bevindingen ondergraven tevens uw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft de problemen die u ondervond met leden van de YCL omdat u na een openbare aanbesteding van het district Lalitpur in verband met het innen van parkeergeld het contract voor een gedeelte van Lalitpur binnenhaalde (CGVS, p. 15-17), dient vooreerst te worden opgemerkt dat u over geen enkel begin van bewijs beschikt. Zo werd u gevraagd het contract binnen de vijf werkdagen neer te leggen op het Commissariaat-generaal. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u dit document vooralsnog – hoewel de termijn reeds verstreken is – niet heeft voorgelegd noch dat u een plausibele verklaring heeft meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor het nog steeds ontbreken ervan. Van een asielzoeker kan nochtans worden verwacht dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn asielrelaas enigszins kunnen staven. Gezien u geen enkel objectief bewijs kan neerleggen in verband met dit contract, komt de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen met de YCL ten gevolge van dit contract in het gedrang. Wat betreft deze problemen legde u bovendien slechts vage, weinig concrete verklaringen af. Zo verklaarde u dat u tegengewerkt werd door leden van de YCL. Dat leden van de YCL ook een offerte indienden om die aanbesteding binnen te halen (CGVS, p. 16), kan bezwaarlijk als een loutere tegenwerking aanzien worden. Het principe van een openbare aanbesteding is immers dat iedereen een offerte mag indienen en dat diegene met de beste offerte het contract krijgt. U haalde verder aan dat u niet vrij kon bewegen, dat de YCL wraak zou nemen en dat u constant in gevecht was met hen (CGVS, p. 17-18). U had het over de gevechten op de campus van het college van Patan, maar later bleek uit uw verklaringen dat dit enkel te maken had met verkiezingen op de campus en niets met het feit dat u dat contract had (CGVS, p. 18). Uit uw verklaringen blijkt uiteindelijk dat u geen fysieke confrontaties had met leden van de YCL naar aanleiding van dat contract. Meer nog, buiten het feit dat de YCL ook op het contract bood – wat het principe is van een openbare aanbesteding –, had u in verband met dat contract geen andere problemen met leden van de YCL (CGVS, p. 18). Verder is het opmerkelijk dat u bij uw laatste contact hier in België met uw echtgenote – die samen met uw zoon nog steeds in Lalitpur woont – geen enkel detail vroeg hoe de situatie nu zit met het contract, dat in 2067 (2010-2011) afliep. Misschien was u zelfs geen eigenaar meer van het contract (CGVS, p. 26). Dat u niet over bovenstaande informatie beschikt, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Gezien u niet weet of u eigenlijk nog wel in het bezit bent van dit contract om het parkeergeld te innen, komt de geloofwaardigheid van uw problemen hieromtrent wederom op de helling te staan.

Verder haalde u nog problemen aan op de campus van het college in Patan. Telkens daar studentenverkiezingen plaatsvonden, ging u er naartoe om uw partij, de RPP-N, te verdedigen. Zo raakte u vrijwillig betrokken bij gevechten met leden van de YCL en de studentenorganisatie Krantikare Vidhyarathi Sang, de laatste keer was in 2065 (2008-2009) (CGVS, p. 8, 13-15, 18-22). Niettegenstaande het latente politieke karakter van die studentenverkiezingen, blijkt het feit dat u zich vrijwillig mengde in de problemen op de campus eerder gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) gefundeerd. U had immers geen belangen op de campus, maar u vocht wel altijd voorop (CGVS, p. 18, 20, 21). Verder sprak u nog van dreigtelefoontjes door een zekere Neupane. Hij was verbonden aan de studentenorganisatie Krantikare Vidhyarathi Sang en hij gebood u het land te verlaten indien u veiligheid wou (CGVS, p. 15, 21). Buiten die dreigtelefoontjes had u sinds 2065 (2008-2009) geen andere confrontaties meer met de YCL en de Krantikare Vidhyarathi Sang (CGVS, p. 20-21). U bent er wat betreft deze problemen gelinkt aan de confrontaties op de campus in Patan evenwel niet in geslaagd een actuele vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie of een actueel reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. In 2065 (2008-2009) vond de laatste (fysieke) confrontatie op de campus plaats tussen uzelf en leden van de YCL of de Krantikare Vidhyarathi Sang. Hierna vonden er wel nog telefonische bedreigingen plaats, maar werd u verder, buiten de campus, niet persoonlijk aangesproken of (op)gezocht (CGVS, p. 21-22). Ook na uw vertrek uit Nepal beweerde u dat er een éénmalig telefonisch contact is geweest met uw echtgenote. De persoon aan de lijn, die zich niet bekend maakte, vroeg enkel om u, maar gaf geen reden voor zijn bellen. U brengt dan ook geen concrete elementen aan om te stellen dat het om een dreigtelefoontje ging van leden van de YCL of van de Krantikare Vidhyarathi Sang. Bovendien blijkt uit uw contacten met uw familie hier in België dat ze na dat ene telefoontje, dat

toch al dateert van meer dan een jaar geleden, niets meer van de YCL of Krantikare Vidhyarithi Sang vernamen (CGVS, p. 25).

Tot slot heeft u niet aannemelijk gemaakt waarom u zich bij eventuele toekomstige problemen met de YCL en de Krantikare Vidhyarithi Sang niet in een ander district in Nepal zou kunnen vestigen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat zowel de problemen door het contract, als de problemen op de campus het lokale niveau niet overstegen. Alle problemen speelden zich immers af in het district Lalitpur (CGVS, p. 13, 19). Uw bewering zich nergens in Nepal veilig te voelen wegens de politieke spanning in het land (CGVS, p. 23) is geen afdoende verklaring om een veilig intern vluchtalternatief voor u a priori uit te sluiten. Volgens de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er weliswaar gewelddadige incidenten voorkomen in Nepal, maar dat de veiligheidssituatie in het land sinds 2010 toch begint te verbeteren, met een duidelijke afname van het aantal incidenten.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit, woonplaats, burgerlijke staat en gezinssamenstelling staan hier niet meteen ter discussie. Uw twee studentenkaarten wijzen erop dat u lid was van de studentenorganisatie van de RPP-N en dit nog tot 2067 (2010-2011), maar vormen geen bewijs dat u door dit lidmaatschap problemen heeft ondervonden. Verder legde u nog twee brieven neer van deze studentenorganisatie. De ene brief betreft enkel uw benoeming tot lid van het centraal comité, maar niets meer. De andere brief, met de titel 'to whom it may concern', waarin vermeld staat dat u werd bedreigd, werd evenwel opgesteld nadat u in België asiel aanvraagde, en dus met het oog op uw asielprocedure in België. Dit wijst op een gesolliciteerd karakter. Bovendien was u lid van deze studentenorganisatie, waardoor deze brief bezwaarlijk als objectieve bron kan worden weerhouden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

de persoon die verklaart te heten **Sunuwar Suresh** geboren **teSindhuli**, op (in) **30.12.1979**

en van nationaliteit te zijn : Nepal

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op **21 december 2012** werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een

beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

in uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker vraagt in hoofdde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire bescherming te verlenen, minstens de beslissing te vernietigen. Aangaande het bevel om het grondgebied te verlaten, vraagt verzoeker eveneens de vernietiging.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Hij is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van de motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt geen stukken bij zijn verzoekschrift.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus.

De beweerde problemen van verzoeker gaan niet uit van de overheid van zijn land van herkomst, doch van een niet-statelijke actor, namelijk lokale studentenvertegenwoordigers met een andere politieke gezindheid. Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, dient vooreerst te worden nagegaan of verzoeker voor deze beweerde problemen kan rekenen op de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst, dan wel of er voor hem bij terugkeer een veilig intern hervestigingsalternatief aanwezig is in een ander deel van zijn land van herkomst.

Uit het asielrelaas blijkt nergens dat de beweerde vrees het lokale zou overstijgen. Alle genoemde feiten deden zich voor in het district Lalitpur. Gevraagd naar de mogelijkheid om uit te wijken naar een andere regio verklaarde verzoeker dit niet te kunnen *“omdat er politieke spanning is in het land”* (CGVS, p. 23). Een dergelijke algemene verklaring volstaat niet om te kunnen besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker en wordt daarenboven tegengesproken door de algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat er een merkbare verbetering van de politieke situatie in Nepal is sinds 2010. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen poging om dit motief met objectieve argumenten te ontcrachten.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Nergens in het asielrelaas, noch in het betoog van verzoeker, worden objectieve argumenten aangetroffen die erop zouden kunnen wijzen dat een interne hervestiging in dit geval ‘onredelijk’ zou zijn in de zin van bovenvermeld artikel. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om het asielrelaas te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze

vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen aangaande de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou lopen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Over de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quinqüies*).

Op grond van artikel 36/69, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dient het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting van de feiten en de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder middel in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS, 17 december 2004, nr. 138.590, RvS, 4 mei 2004, nr. 130.972, RvS, 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoeker blijft in zijn verzoekschrift manifest in gebreke om een voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven middel tegen de bestreden beslissing aan te brengen. Het beroep in zover het gericht is tegen de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quinqüies*) is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

Het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quinquies*) wordt verworpen.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER